

пое по моропжтината за да излѣзе къмъ горния край на бащина кжща, та да не срѣща хора. Погледна слънцето и като му се виде рано, поиска му се да поседне край село, че кога се мръкне да влѣзе дома. Ала до мръкване имаше още време, а не му се чакаше толкова, че могатъ нѣкои да минатъ и да го видятъ.

Моропжтината го изведе току надъ бащина кжща. Павелъ стигна до могилната предъ задната порта. Той се загледа.

Предъ трема зярна баща си сѣдналъ на триножниче. Нѣкой го брѣснѣше. Двора пометенъ и като го наплискалъ дъжда, имаше праздниченъ видъ. Загледанъ по бащинъ дворъ, на Павела се задъхаха гърди.